ԱՌԵՏԱՌԵՐ

ՀԱՏՈՐ Խ. ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍ, ՓԵՏՐՈՒԱՐ 1, 1911 ԹԻՒ 2

ՊԵՐ. Հ. Մ. ԱԼԷՆ

Սիրելի ազգք,

Այս տխուր առիթով կու գամ ամենախորին վիշտով յայտնել ձեզի այն մեծ կորուստը, զոր ըրաւ մեր Շրջանակը մահուամբ իր ամէնէն գործունեայ մէկ անդամին, Աբգարոսեանցին, որ իր կրքիչ ու իմաստուցիչ նամակներով այնչափ օգտակար կը հանդիսանար ձեզի։ Դուք ձեր բնակած տարբեր քաղաքներէն ու գիւղերէն արդէն փառաւոր էիք սնոր սիրոյն ձեզի հանդէպ, և կը զգայիք թէ անոր ձեզի ուղղուած ամէն մէկ գրութիւնը իր սիրոյն թարգմանն էր։ Թերևս դուք կը փափաքիք գինքը տեսնել, բայց չէիք կրցած պատեհութիւն մը ունենալ։ Այս առիթով հոս գրուած իր պատկերը իր համակրելի դէմքով շատ քան պիտի խօսի ձեզի։ Բայց ան իր երկրաւոր կեանքին ընթացքը աւարտած է ու. իր երկնաւոր հանգիստը մտած՝ հոն երկինքի հրանուագներուն մէջ ծառայելու համար իր երկնաւոր Հօր, զոր միշտ կը սիրէր ու կը պաշտէր իր կեանքին բոլոր արերուն մէջ։ Ուրեմն ան իր կենդանութեան ձեզի տուած շատ մը բարի խրատներէն և օգտակար ու հրահանգիչ գրութիւնէն հոգը, այսօր իր մահուամբ ալ կու տայ մեծ դաս մը, զոր կ'արժէ որ անջնջելի տառերով գրուի ձեր մասնաւոր սիրտերուն վրայ։ Դուք ալ, ուրեմն, ամէն բանէ առաջ պէտք է սիրէք ձեր երկնաւոր Հայրը ու հնազանդիք Անոր պատուէրներուն։ Որովհետև իրեն կու գաւակներ այլ կը պահանջուի մեր ամէնէն ալ։

Թէ ինչո՞ւ Պեր. Հ. Մ. Ալէն շատ կը սիրէր ձեզ՝ դիւրին է ըսել. որովհետև ինքն ալ հայ մարդ էր, ինքն ալ ունէր սիրասուն գաւակներ ձեզի պէս, և շատ ալ գիտէր ձեզի պէս դեռատի ազգականներու և ազգիկներ.